

In het dorp is geen winkel of bakkerij. Maar geen nood. Het zal de pelgrim aan niets ontbreken. In de refuge is alles aanwezig. Alles is geprijsd, een biertje kost bijvoorbeeld 40 cent.

Ik ben de eerste die aankomt in de refuge. Even na mij komt er nog een Italiaan aan met de fiets. Hij heet Pino en is een gepensioneerd muzikant die nu in de buurt van het Franse Cannes woont. Bij aankomst laat Pino zijn benen gedurende één half uur masseren door elektroden. Voor we gaan slapen biedt Pino ons elk een paar nieuwe oordopjes aan. Hij biedt ons ook verschillende soorten slaapmedicijnen aan. Hiermee wil hij ons duidelijk maken dat hij soms wat snurkt al heb ik er persoonlijk niet zoveel last van gehad.

Nog wat later komt ook de Nederlander Gerard aan. Als ik een foto van hen wil nemen maakt Pino zich extra klein om het lengteverschil met Gerard extra in de verf te zetten. Gerard is immers 1,95 m groot.

Woensdag 21 mei 2014

- Van : Arbourse 265 m
- Naar : La Charité-Sur-Loire 200 m
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 6 uur

Ik ben als eerste weg maar als het na een tijdje begint te regenen ga ik even schuilen onder de bomen. Als de bui over is zie ik Gerard naderen. Ik wacht op hem en samen stappen we verder.

Gisteravond heeft Pino ons vermaakt met allerlei goocheltrucks met kaarten. Er zaten hele goede trucks bij en Pino liet niet in zijn kaarten kijken, hij gaf de geheimen van de trucks niet prijs.

Ik eindig vandaag samen met Gerard in La Charité-Sur-Loire. De stad is een etappeplaats op de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela. Van oudsher waren de pelgrims gewend geraakt aan de liefdadigheid (in het frans is dat charité) van de abdijmonniken. De stad dankt dan ook hieraan zijn naam.

Als ik uit de douche kom zie ik de dame die verantwoordelijk is voor de refuge in de keuken zitten. Zij zit er samen met een reporter van een plaatselijke krant die een artikel gaat schrijven over pelgrims. Ik werd gevraagd om mijn medewerking. De reporter heeft gedurende één uur vragen gesteld aan mij en notities genomen om er een krantenartikel mee te vullen. Hij heeft tevens foto's genomen van mij als pelgrim voor de refuge.

Het gebouw hierboven is de refuge. Waar het linker raam open staat is de slaapruimte en waar het rechter raam open staat is de keuken.

Op het hoogste punt van de stad staan nog overblijfselen van de Benediktijnenpriorij uit de 13de eeuw. Een gedeelte kan nog bezocht worden door het publiek.

Gerard en ikzelf zijn de enige pelgrims in de refuge. We hebben samen inkopen gedaan en hebben een heerlijke spaghetti gemaakt met veel saus en groenten.

Donderdag 22 mei 2014

- Van : La Charité-Sur-Loire 200 m
- Naar : Baugy 175 m
- Afstand : 31 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 7 uur

We passeren een oude eik met een omtrek van 10 meter. Gerard is net zoals ikzelf politieagent. Ik ben echter al met pensioen maar Gerard werkt nog. Hij doet dienst in Amsterdam maar is woonachtig in Twente, 170 km verwijderd van Amsterdam!

Gerard is anderhalve maand geleden van bij hem thuis, te voet, vertrokken naar Santiago de Compostela. Hij heeft er vier maand voor uitgetrokken. Hij hoopt in de loop van de maand augustus aan te komen.

Gerard wou aanvankelijk de pelgrimsroute doen als hij met pensioen zou gaan maar door allerlei wetswijzigingen dient hij nu tot zijn 66 jaar te werken. Gerard heeft een spaarloonregeling (een soort pensioensparen) en heeft hiervan een gedeelte omgezet in verlofdagen. Vandaar dat hij zijn pelgrimstocht nu al kan ondernemen.

We eindigen vandaag in het dorpje Baugy en zijn de enige pelgrims die hun intrek nemen in de refuge van de gemeente. Het is een refuge waar je een vrijwillige bijdrage mag deponeren in een spaarpotje.

Vrijdag 23 mei 2014

- Van : Baugy 175 m
- Naar : Bourges 135 m
- Afstand : 32 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 7 uur

Gerard heeft een zware rugzak mee. Hij heeft een tent en kookgerei mee. Toen Gerard aan de tocht begon woog hij 124 kilo. Ondertussen is dat al een pak minder. Zijn huidige gewicht kent hij echter niet.

We naderen het dorpje Sainte-Solange. Dit dorp is genoemd naar de Heilige Solange. In de 9de eeuw werd Solange geboren in een arme maar religieuze familie. Ze genas mensen van allerlei ziekten, eenvoudig door haar aanwezigheid en verdreef duivels.

De zoon van de graaf van Poitiers van Bourges, was zeer ingenomen met haar schoonheid en benaderde haar toen ze de schapen aan het weiden was, ze weigerde zijn aanzoek. 's Nachts kwam hij terug en nam haar met geweld mee, maar ze streed zo geweldig dat ze van het paard viel toen hij de stroom over stak. Haar aanrander werd kwaad en onthoofde haar met zijn zwaard.

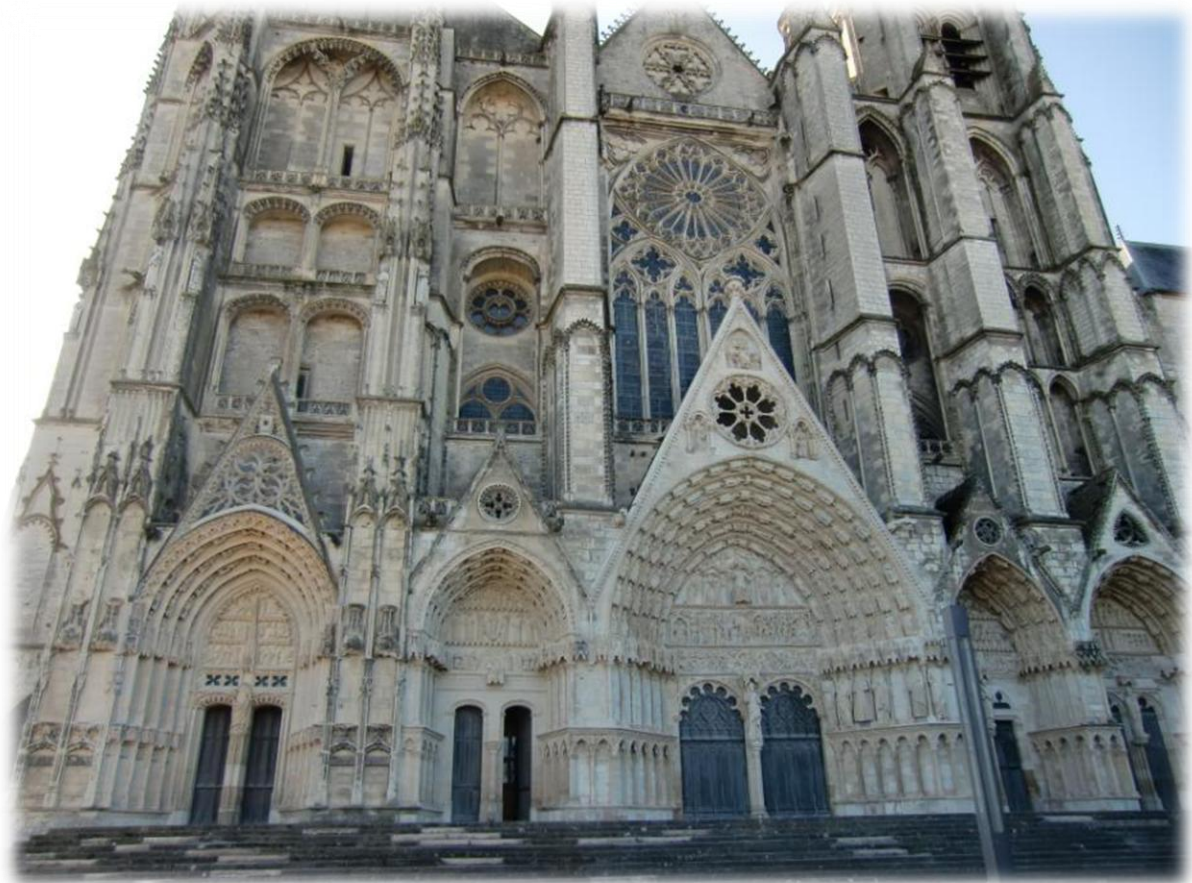

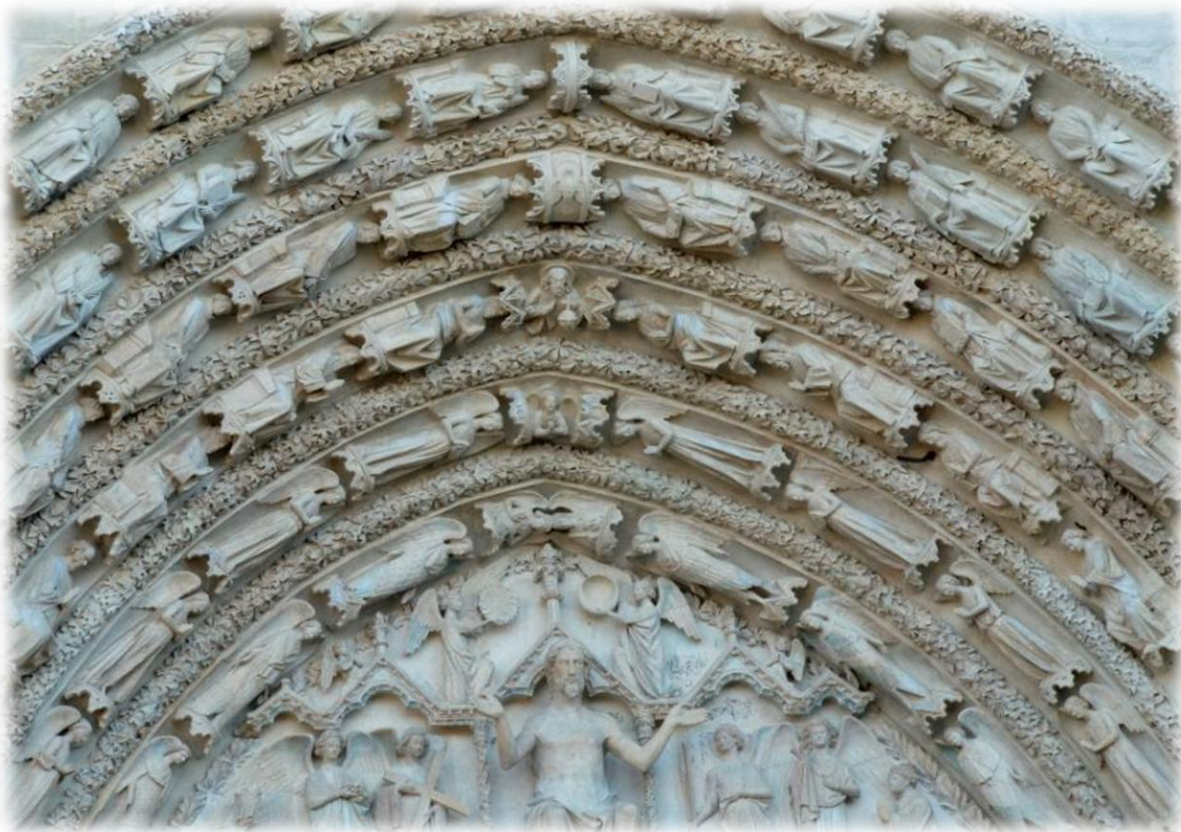
Solange pakte haar hoofd op in haar handen en wandelde ermee naar de kerk van Saint Martinus in het dorp Saint-Martin du Crot (dat nu de naam Sainte-Solange draagt) en viel daar dood neer op 10 mei 880. Kort daarop ontstond er een verering en vele wonderbaarlijke genezingen werden er door haar bemiddeling bereikt. In 1281 werd ter ere van haar een altaar bij de kerk opgericht waarin haar hoofd, als relikwie, werd bewaard en het dorp begon Sainte-Solange te heten.

Bij het binnenkomen van Bourges worden we aangesproken door een dame die ons onderdak aanbiedt. Ze heet Marijke en komt uit het Duitse Bremen. Normaal biedt ze geen onderdak aan pelgrims maar nu kon het wel zei ze.

We brengen een bezoek aan de kathedraal Saint-Etienne van Bourges. Deze werd gebouwd tussen 1195 en 1265 en is werelderfgoed van de Unesco. Er is ook een crypte met het graf van hertog Jean de Berry.

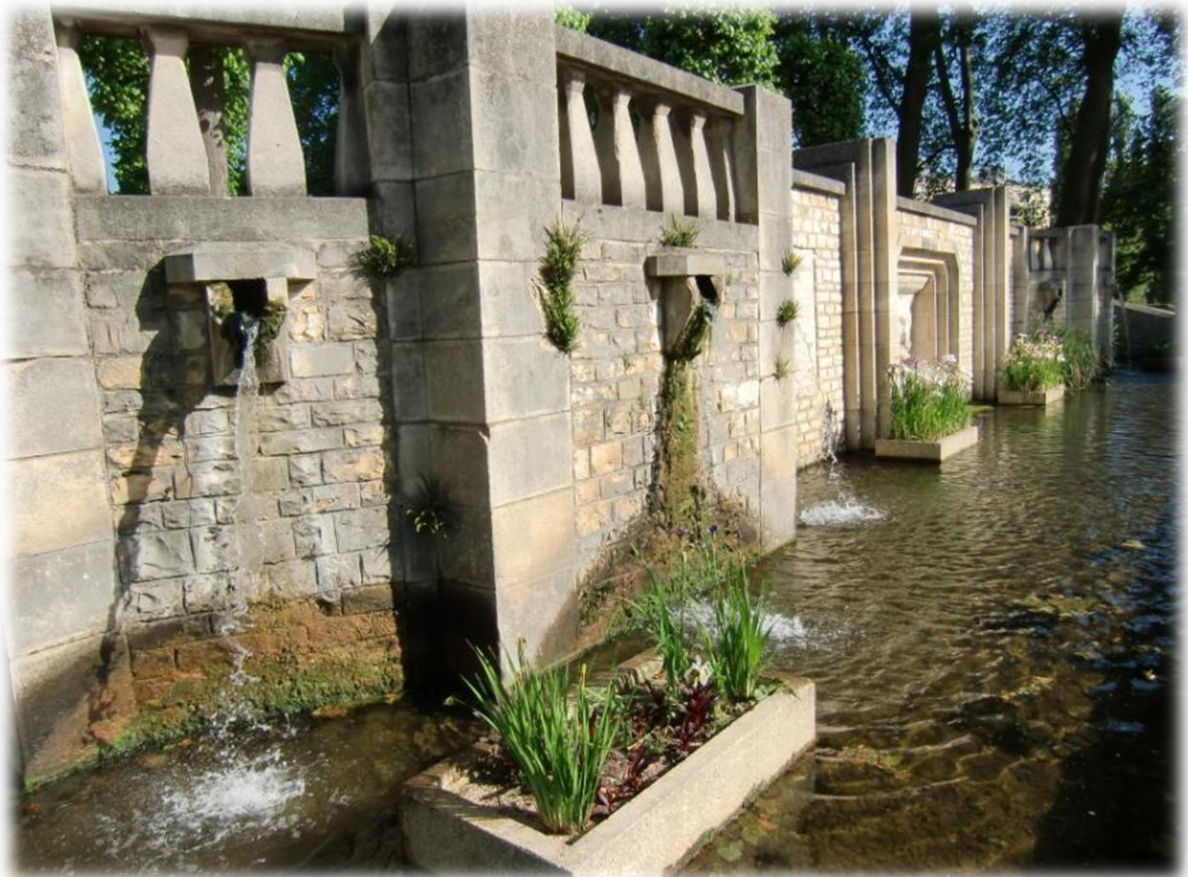

Het Franse leger houdt een tentoonstelling met militaire voertuigen op het plein voor de kathedraal om jongeren warm te maken om een carrière bij het leger aan te vangen.

Als we terugkomen van ons stadsbezoek gebeurt er iets raars. Marijke zegt dat haar man onverwachts naar huis komt en we moeten onmiddellijk de kamer verlaten. Ze geeft ons, iets verderop, onderdak in een woning die ze aan het verbouwen zijn. Het is ineens een geheel ander onderkomen. Marijke dekt ook de tafel met een ontbijt voor morgen.

Het was terug een mooie tocht met veel afwisseling in het landschap. 218 km heb ik op deze tocht afgelegd. Daarmee komt de teller van "Op weg naar Compostela" te staan op 2.018 km. Ik keer terug naar België en Gerard zet zijn weg verder. Ik neem afscheid van Gerard en misschien zien we elkaar wel ooit nog eens terug.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken.

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto’s : Ludwig D’Haese